

Svend Erik Hovmand (V):

Selvansvarlighed – det ord rinder mig i hu, når jeg skal forsøge at tolke Venstres grundlæggende holdning til hele denne problemstilling – selvansvarlighed. Vi som brugere har selv et ansvar for, hvad det er for et firma, vi vælger, og firmaerne, rejsearrangørerne, har også et ansvar, hvis det går galt. Selvansvarlighed – det synes jeg er et vigtigt punkt i hele denne diskussion.

Men det er klart, der også er en grænse, hvis man bringer folk i helt urimelige situationer. Vi har set det med nogle af de krakkede firmaer, vi har oplevet de seneste år, hvor rejsende ikke har haft mulighed for at komme hjem på ordentlig og betryggende vis, hvor nye virksomheder, der er skudt op, inden for en meget kort periode er krakket med et meget stort underskud, og som i slipstrømmen har ladet en række virksomheder, som har været leverandører eller underleverandører, gå nedem og hjem.

Der skal også være ordnede forhold, og derfor kan vi ikke klare os alene med selvansvarlighed. Vi må også have nogle regler på dette område, og med de regler, som der her lægges op til, styrker man i virkeligheden selvansvarligheden ved at kræve, at nu skal man ikke bare give fem kroner for en rejse, nej, nu skal den, der starter en virksomhed, også give en ordentlig garanti, som står i rimeligt forhold til den omsætning, der er i virksomheden.

Det styrker den selvansvarlighed, som jeg mener bør gælde for virksomhederne, og jeg synes, man måske også kunne overveje, som jeg har set foreslået et sted, at de kunder, som vil trække på fonden, og som vil gøre brug af den garantiordning, som der her er tale om, også betalte et vist lille beløb, f.eks. et par hundrede kroner, som en egenbetaling for at undgå, at vi fik spekulation.

Jeg synes altså med andre ord ikke, at jeg vil tage afstand fra det oplæg, der er lagt frem her, og som jo er grundigt gennearbejdet af branchen selv, men jeg vil godt stille en række spørgsmål, som jeg synes, vi har behov for at få klaret af under udvalgsarbejdet.

Punkt 1. Burde man ikke overveje overgangsordninger for nystartede virksomheder, sådan at man ikke lige pludselig blev kastet ud i store krav om garantistillelse?

Punkt 2. Skulle der ikke indbygges et loft over fondens formue, som f.eks. svarede til det, man kunne kalde det værst tænkelige uheld, altså at den største virksomhed i branchen gik nedem og hjem? Var det en sag, man burde overveje,

for der er jo ingen, der ønsker, tror jeg, at der her skal laves en egentlig formue og bankvirksomhed? Det tjener jo ikke rigtig noget formål i sig selv.

Man kunne også spørge, om garantibyrden er for tyngende for nystartede virksomheder, og der kunne være en række andre ting, som jeg synes man kunne se nærmere på i udvalget, omkring de satser, som der lægges op til. Men at der skal ske en opstramning, mener vi faktisk er i orden, og specielt synes vi, at det er helt fint, hvis vi styrker selvansvarligheden, både for så vidt angår dem, der vil drive virksomheder, og for de rejsende, som vælger, hvilken virksomhed de vil benytte sig af.

Pernille Sams (KF):

I Det Konservative Folkeparti hilser vi velkommen, at regeringen nu omsider, må man sige, kommer med et udspil om Rejsegarantifonden.

Det har stået klart meget længe, at det er nødvendigt, og det er helt unødvendigt, at man har trukket tiden så længe, som tilfældet er. Nu er det jo en ny minister, så man kan selvfølgelig ikke bebrejde den nye minister det, men man kan selvfølgelig sige, at det jo er en meget god måde at skifte minister, alt efter som sagerne bliver forældet. Men under alle omstændigheder har denne sag været meget længe undervejs.

Og hvad er resultatet så blevet? Resultatet af regeringens årelange overvejelser kan jo ikke siges at være hverken særlig banebrydende eller epokegørende. Der er gode takter i det, bevares, men vi mener ikke, regeringen har fundet den rigtige balance med forslaget, som det ligger nu.

Branchen er jo præget af meget store forudindbetalinger. Det er kundernes penge, som finansierer mange af aktiviteterne, og det er nu engang vores opfattelse, at man bør drive virksomhed for sine egne penge og for sin egen risiko og ikke for kundernes risiko. I virkeligheden er det jo i mange tilfælde selve det, at Rejsegarantifonden findes – Rejsegarantifondens tilstedeværelse – som sikrer, at kunderne overhovedet tør købe rejser i flere af de små bureauer, som sælger urimelig billige rejser.

For det er jo ofte helt åbenbart, at der er en stor risiko forbundet ved det, og mange gange kræves der halve års forudindbetalinger og alt muligt andet i samme sammenhæng, så der burde være nogle advarselslamper, der tændte også hos kunderne. Men det, at Rejsegarantifonden er der og dækker alle kravene, giver selvfølgelig kunderne en ukritisk sikkerhed.